

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

Ocena wyników mapy drogowej na lata 2006-2010 dotyczącej równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz zalecenia na przyszłość

P7_TA(2010)0232

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie oceny wyników planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2006-2010 oraz zaleceń na przyszłość (2009/2242(INI))

(2011/C 236 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010” (COM(2006)0092),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie sprawozdania śródkresowego ze stanu zaawansowania realizacji planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006–2010) (COM(2008)0760),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 grudnia 2009 w sprawie równości kobiet i mężczyzn - 2010 (COM(2009)0694),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2000 r. zatytułowany: „W kierunku wspólnotowej strategii ramowej w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn (2001-2005)” (COM(2000)0335) oraz roczne sprawozdania Komisji w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej za lata 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 i 2009 (odpowiednio: COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 i COM(2008)0010) oraz (COM(2009)0077),
- uwzględniając akty prawne ONZ w dziedzinie praw człowieka, zwłaszcza praw kobiet, w szczególności Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, a także pozostałe akty ONZ dotyczące walki z przemocą wobec kobiet, takie jak Deklaracja Wiedeńska i Program Działań, uchwalone na Światowej Konferencji Praw Człowieka, rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 48/104 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet, rezolucję nr 58/147 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie eliminacji przemocy domowej wobec kobiet, rezolucję nr 57/179 z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie eliminacji zbrodni przeciw kobietom popełnianych w imię honoru i rezolucję nr 52/86 z dnia 2 lutego 1998 r. w sprawie środków przeciwdziałania przestępczości i środków prawa karnego mających na celu eliminację przemocy wobec kobiet,
- uwzględniając platformę działania przyjętą podczas IV. Światowej Konferencji na temat Kobiet, która odbyła się w dniach 4-15 września 1995 r. w Pekinie, a także rezolucje Parlamentu: z dnia 18 maja 2000 r. w sprawie skutków przyjęcia platformy działania z Pekinu⁽¹⁾ oraz z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie wniosków z IV. Światowej Konferencji na temat Kobiet – Platforma działania (Pekin + 10)⁽²⁾,
- uwzględniając raport Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 9 października 2006 r. na temat wszelkich form przemocy wobec kobiet,

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 247.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- uwzględniając końcowe sprawozdanie Komisji ds. Statusu Kobiet na 49. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, opublikowane w marcu 2005 r.,
- uwzględniając Protokół w sprawie Praw Kobiet w Afryce, znany również jako „Protokół z Maputo”, który wszedł w życie w dniu 26 października 2005 r. i w którym mowa m.in. o zakazie wszelkich form okaleczania narządów płciowych,
- uwzględniając rezolucję nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, która przewiduje większy udział kobiet w zapobieganiu konfliktom zbrojnym i budowaniu pokoju,
- uwzględniając prace Rady Europy w tej dziedzinie, a zwłaszcza zmienioną Europejską Kartę Społeczną,
- uwzględniając rezolucję Konferencji Ministrów ds. równości kobiet i mężczyzn Rady Europy zatytułowaną „Bridging the gap between de jure and de facto equality to achieve real gender equality” (Wypełnienie luki pomiędzy równością de iure i de facto w celu osiągnięcia rzeczywistej równości płci) (2010),
- uwzględniając dokument wydany przez komisarza Rady Europy ds. praw człowieka, zatytułowany „Gender Identity and Human Rights” (Tożsamość płciowa i prawa człowieka) (2009); uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy CM/Rec(2010)5 dla państw członkowskich w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową; a także uwzględniając rezolucję 1728 (2010) oraz zalecenie 1915 (2010) Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy w sprawie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równych szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) (1),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającej dyrektywę 86/613/EWG, (COM(2008)0636), przedstawiony przez Komisję dnia 3 października 2008 r.,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (COM(2008)0637), przedstawiony przez Komisję dnia 3 października 2008 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowane „Realizacja celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego” (COM(2008)0638),
- uwzględniając sprawozdanie komitetu konsultacyjnego Komisji Europejskiej ds. równych szans dla kobiet i mężczyzn z maja 2003 r., dotyczące finansowania uwzględniającego kwestie równości kobiet i mężczyzn,
- uwzględniając komitet doradczy ds. równości szans dla kobiet i mężczyzn oraz jego opinię w sprawie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami wydaną w dniu 22 marca 2007 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie strategii zapobiegania handlowi kobietami i dziećmi, narażonymi na wykorzystywanie seksualne (2),
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 24 października 2006 r. w sprawie imigracji kobiet: roli i miejsca imigrantek w Unii Europejskiej (3),

(1) Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

(2) Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 75.

(3) Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 118.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w dniach 23-24 marca 2006 r.,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006-2010) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie roli kobiet w przemyśle ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie równości płci oraz równouprawnienia kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2008 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 24 lutego 1994 r. ⁽⁶⁾ oraz z dnia 13 października 2005 r. ⁽⁷⁾ w sprawie ubóstwa kobiet, a także rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽⁹⁾,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie eliminacji przemocy wobec kobiet ⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi ⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2009 ⁽¹²⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0156/2010),
- A. mając na uwadze, że choć równość kobiet i mężczyzn jest niezbędna dla pełnego korzystania z powszechnych praw człowieka i jest podstawową zasadą Unii Europejskiej i od dawna jest umocowane w traktatach, to nadal występują znaczne nierówności w kontekście politycznym i w życiu kobiet,
- B. mając na uwadze, że polityka równouprawnienia stanowi instrument rozwoju gospodarczego oraz spójności społecznej,
- C. mając na uwadze, że równość między mężczyznami i kobietami musi być znakiem europejskiej tożsamości kulturowej i politycznej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 73.

⁽³⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 35.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 16 E z 22.1.2010, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 77 z 14.3.1994, s. 43.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, s. 130.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 31.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0098.

⁽¹¹⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2010)0018.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0021.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- D. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest główną przeszkodą dla równości kobiet i mężczyzn, a także najbardziej powszechnym naruszeniem praw człowieka, wykraczającym poza granice geograficzne, gospodarcze czy społeczne; mając na uwadze alarmującą liczbę kobiet, które są ofiarami przemocy,
- E. mając na uwadze, że nie możemy trwać przywiązani do pozbawionych swojej istoty, nierównoważonych pod względem środowiska naturalnego modeli ekonomicznych, opartych na nieaktualnym podziale pracy w aspekcie płci, który stracił rację bytu wraz z wejściem kobiet na rynek pracy; mając na uwadze, że potrzebujemy nowego modelu opartego na wiedzy i innowacji, zrównoważonego pod względem socjalnym, umożliwiającego przenikanie całego talentu kobiet do struktur produkcyjnych, przywracającego równowagę odpowiedzialności między mężczyznami i kobietami w sferze publicznej i prywatnej oraz godzącego życie osobiste i zawodowe,
- F. mając na uwadze, że choć plan działań na rzecz równości płci na lata 2006-2010 uwydatnił niedociągnięcia w dążeniu do pełnej równości płci, a w niektórych przypadkach popchnął do przodu program na rzecz równości płci, to ogólne postępy są niewystarczające,
- G. mając na uwadze, że konieczne jest natężenie wysiłków prowadzących do włączenia perspektywy płci do polityki publicznej,
- H. mając na uwadze, że choć nadal jest trudno ocenić pełne skutki kryzysu finansowego, to jasne jest, że obecny kryzys gospodarczy i społeczny wyjątkowo dotkliwie dotyka kobiety oraz długofalowy postęp w zakresie polityki mającej na celu doprowadzenie do równości między kobietami a mężczyznami, prowadząc do pogłębienia się nierówności i nasilenia dyskryminacji,
- I. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn ma pozytywny wpływ na wydajność i wzrost gospodarczy oraz że udział kobiet w rynku pracy przynosi liczne korzyści społeczne i gospodarcze,
- J. mając na uwadze, że w naszym starzejącym się społeczeństwie rynek pracy będzie potrzebował kobiet, a jednocześnie zwiększy się zapotrzebowanie na opiekę nad osobami starszymi, co może doprowadzić do ryzyka podwójnego obciążenia kobiet,
- K. mając na uwadze, że większość z ponad 85 milionów osób żyjących w ubóstwie w Unii Europejskiej to kobiety i że sytuacja ta wynika z bezrobocia, niepewności zatrudnienia, niskich zarobków, rent i emerytur niższych niż minimalne wynagrodzenie oraz trudności w dostępie do wysokiej jakości usług publicznych w różnorodnych dziedzinach; mając ponadto na uwadze, że w ciągu ostatnich 10 lat liczba kobiet żyjących w ubóstwie wzrosła nieproporcjonalnie w porównaniu do liczby mężczyzn żyjących w ubóstwie,
- L. mając na uwadze, że pogłębia się rozbieżność pomiędzy średnimi płacami kobiet i mężczyzn, przekraczająca 17 % i prowadząca do różnicy w wysokości świadczeń emerytalnych oraz feminizacji ubóstwa w starszym wieku, a ponadto że częściej dochodzi do dyskryminacji pośredniej związanej ze wzrostem bezrobocia wśród kobiet i dziewcząt,
- M. mając na uwadze utrzymującą się różnicę płci, jeśli chodzi o opiekę nad osobami zależnymi, a kobiety w porównaniu z mężczyznami poświęcają dwa do ponad trzech razy więcej godzin na bezpłatną opiekę nad dziećmi i innymi osobami zależnymi,
- N. mając na uwadze, że kobiety często padają ofiarą różnorodnych form dyskryminacji ze względu na płeć, wiek (głównie w przypadku starszych kobiet), niepełnosprawność, pochodzenie etniczne lub rasowe, religię, przynależność państwową i status społeczno-gospodarczy, w tym kobiety z jednoosobowych gospodarstw domowych, orientację seksualną i tożsamość płciową oraz że ta wielokrotna dyskryminacja stwarza wiele barier dla równouprawnienia kobiet i ich awansu społecznego,
- O. mając na uwadze, że należy dążyć do zagwarantowania równego dostępu do zasobów, do praw i władzy, co wiąże się ze zmianami strukturalnymi i kulturowymi, wyeliminowaniem stereotypów oraz wspieraniem równości,
- P. mając na uwadze, że nadal istniejące stereotypy dotyczące możliwości edukacyjnych i zawodowych dostępnych dla kobiet przyczyniają się do utrzymania nierówności,

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- Q. mając na uwadze, że segregacja sektorowa i zawodowa między kobietami a mężczyznami nie zmniejsza się, a wręcz rośnie w niektórych krajach,
- R. mając na uwadze, że prawo rodzinne (w szczególności prawo dotyczące ślubów i rozwodów) często stawia kobiety w gorszej pozycji prawnej i finansowej, a czasami sądy przyczyniają się do zwiększenia nierówności między kobietami a mężczyznami stosując prawo rodzinne w oparciu o tradycyjne modele rodziny a nie o równość praw,
- S. mając na uwadze, że prawo do moralnego sprzeciwu jest często naruszane przez grupy (religijne) w celu ograniczenia praw kobiet w obszarach takich jak opieka zdrowotna i prawo rodzinne,
- T. mając na uwadze, że udział kobiet w procesach decyzyjnych jest niezwykle ważnym wskaźnikiem równości kobiet i mężczyzn, a także mając na uwadze, że liczba kobiet na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach i na uniwersytetach nadal jest niska, a na stanowiskach politycznych i stanowiskach badaczy rośnie bardzo powoli,
- U. mając na uwadze, że obecne wyzwania oraz nabyte doświadczenia pokazują, że brak spójności politycznej między różnymi dziedzinami przeszkodził w osiągnięciu równości między kobietami i mężczyznami w przeszłości oraz że konieczne jest lepsze wspieranie i lepsza koordynacja, rozposzechnianie i wspieranie praw kobiet z uwzględnieniem różnych sytuacji,
- V. mając na uwadze, że pozytywne działania adresowane do kobiet okazały się niezwykle ważne dla ich pełnej integracji na rynku pracy i w samym społeczeństwie,
- W. mając na uwadze, że mimo rezolucji przyjętych w związku z obchodami 15-lecia istnienia platformy działań z Pekinu pozostaje jeszcze dużo do zrobienia, aby platforma ta została zrealizowana,
- X. mając na uwadze, że dane z uwzględnieniem podziału na płcie są podstawowym narzędziem potrzebnym do osiągnięcia realnych postępów oraz skutecznej oceny skutków,
- Y. mając na uwadze, że bieżący rok ogłoszono Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w polityce i działaniach rzeczywiście przyczyniających się do poprawy obecnej sytuacji,
- Z. mając na uwadze uroczystości upamiętniające 100-lecie ustanowienia dnia 8 marca Międzynarodowym Dniem Kobiet oraz znaczenie, jakie ma włączenie kobiet i ich organizacji w promowanie równości i w zwalczanie przejawów dyskryminacji i nierówności,
- AA. mając na uwadze, że pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym i prywatnym nadal pozostaje nierozwiązaną kwestią, zarówno w odniesieniu do kobiet, jak i mężczyzn,
- AB. mając na uwadze, że dostęp do usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu ma zasadnicze znaczenie dla równego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, w edukacji i szkoleniu,
- AC. podkreśla, że w większości państw członkowskich systemy zabezpieczeń społecznych niewystarczająco uwzględniają specyficzne warunki, w jakich znajdują się kobiety żyjące w ubóstwie; uważa, że ryzyko popadnięcia w ubóstwo jest większe dla kobiet niż dla mężczyzn; mając na uwadze, że podział obowiązków rodzinnych i domowych między kobiety i mężczyzn, w szczególności dzięki promowaniu korzystania z urlopu rodzicielskiego na równi przez dwóch rodziców, wraz z urlopem ojcowskim, jest niezbędnym warunkiem promowania i urzeczywistniania równości kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że niewliczanie okresu urlopu macierzyńskiego i wychowawczego w ogólny staż pracy jest dyskryminacją i stawia kobiety w gorszej pozycji na rynku pracy,

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

Ocena planu działań na lata 2006-2010

1. odnotowuje, że w dziedzinie równej niezależności gospodarczej kobiet i mężczyzn wskaźnik zatrudnienia wśród kobiet sięgnął niemal 60 % zgodnie z wyznaczonymi celami z Lizbony dotyczącymi zatrudnienia; wyraża jednak ubolewanie z powodu braku wiążących środków dotyczących utrzymujących się różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn oraz zwraca uwagę na potrzebę przedsięwzięcia pilnych środków w celu poprawy sytuacji kobiet pracujących w niepewnych warunkach, zwłaszcza kobiet migrujących i należących do mniejszości etnicznych, które stają się jeszcze bardziej narażone w kontekście kryzysu gospodarczego i społecznego; wzywa ponadto do zmniejszenia nierówności między płciami w systemach publicznej opieki zdrowotnej, do której należy zapewnić równy dostęp;

2. z zadowoleniem przyjmuje wnioski ustawodawcze Komisji mające na celu ułatwienie pogodzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego; odnotowuje jednak, że nie zajęto się kwestiami urlopu ojcowskiego, adopcyjnego i opiekuńczego oraz wyraża ubolewanie z powodu tego, że jedynie mniejszość państw członkowskich osiągnęła cele z Barcelony dotyczące zapewnienia dostępu do przystępnej i dobrej jakościowo opieki nad dziećmi; wzywa zatem państwa członkowskie, aby ponownie zaangażowały się w realizację tego celu;

3. wyraża ubolewanie z powodu tego, że w większości państw członkowskich nadal jest zbyt mało kobiet na stanowiskach związanych z podejmowaniem decyzji politycznych i gospodarczych; wzywa Komisję, aby przedsięwzięła dalsze konkretne środki w celu wspierania równego udziału kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji;

4. odnotowuje działalność w ramach programu DAPHNE III w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet i zapobiegania jej; przypomina jednak o potrzebie wprowadzenia środków legislacyjnych na szczeblu europejskim celem wyeliminowania przemocy opartej na płci;

5. z zadowoleniem przyjmuje włączenie kwestii równości płci jako priorytetu do wspólnotowych programów kształcenia i szkolenia w celu eliminowania stereotypów obecnych w społeczeństwie; wyraża jednak ubolewanie z powodu tego, że utrzymujące się stereotypy dotyczące płci nadal stanowią podstawę wielu nierówności; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do rozpoczęcia kampanii na rzecz zwiększania świadomości w celu przełamywania stereotypów i odchodzenia od tradycyjnych ról przypisywanych płciom, w szczególności kampanii skierowanych do mężczyzn i podkreślających potrzebę dzielenia się rodzinnymi obowiązkami;

6. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Komisji w przestrzeganie zasad deklaracji w sprawie Mileńskich Celów Rozwoju oraz Pekinńskiej Platformy Działania w dziedzinie wspierania równości płci poza granicami UE; wzywa do coraz częstszego uwzględniania aspektu płci w działaniach na rzecz rozwoju oraz w zewnętrznej i wewnętrznej polityce handlowej UE;

Na szczeblu instytucjonalnym

7. proponuje, aby nowa strategia na rzecz równości płci w Unii Europejskiej była programem działań i kompromisem politycznym opartym na pekińskiej platformie działania i jej osiągnięciach, uwzględniając fakt, że prawa kobiet i dziewcząt stanowią niezbywalną, integralną i nieodłączną część powszechnych praw człowieka;

8. zwraca uwagę, że wciąż istotne jest kontynuowanie działań w 6 priorytetowych obszarach aktualnej mapy drogowej i wzywa Komisję do wprowadzenia dalszych konkretnych środków w celu zagwarantowania, że mocne punkty istniejącej mapy drogowej będą dalej rozwijane, a tym samym w widoczny sposób wpłyną na instrumenty na szczeblu regionalnym i krajowym na rzecz równości i równouprawnienia kobiet;

9. proponuje, żeby nowej strategii na rzecz równości kobiet i mężczyzn przyznać środki z funduszy europejskich w celu ułatwienia jej realizacji na szczeblu europejskim;

10. podkreśla znaczenie, jakie ma przyjęcie przez Radę, po uzyskaniu opinii Parlamentu Europejskiego, nowego wniosku Komisji Europejskiej w sprawie strategii na rzecz równości w celu zwiększenia jej znaczenia politycznego i zapewnienia nowego impulsu w polityce równości;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

11. ubolewa nad faktem, że w przedstawionej przez Komisję strategii UE2020 nie ujęto w zadowalający sposób perspektywy płci i dlatego wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania, że wymiar równości płci będzie systematycznie przedstawiany w strategii UE 2020, wraz z rozdziałem poświęconym kwestiom płci, mechanizmami uwzględniania aspektu płci w polityce i celami dotyczącymi zatrudnienia kobiet ze wskaźnikami wyrażającymi niezależność ekonomiczną, biorąc pod uwagę zarówno wpływ trwającego kryzysu społecznego i gospodarczego na kobiety i ich rolę w starzejącym się społeczeństwie;
12. proponuje organizowanie corocznego posiedzenia trójstronnego z udziałem Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego, którego celem byłaby dyskusja na temat postępów strategii na rzecz równości płci w Unii Europejskiej;
13. podkreśla znaczenie zorganizowania dorocznej konferencji poświęconej równości płci z udziałem organizacji zrzeszających kobiety, innych organizacji działających na rzecz równości płci takich jak organizacje gejów, lesbijek, biseksualistów i transgenderystów (LGBT), oraz związków zawodowych z różnych państw członkowskich, posłów do Parlamentu Europejskiego, członków Komisji, Rady i parlamentów krajowych, która co roku byłaby poświęcona wcześniej ustalonej tematyce;
14. zwraca uwagę na potrzebę ustrukturyzowanego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim w celu zagwarantowania przestrzegania zasad równości między kobietami i mężczyznami;
15. sugeruje, żeby nie ograniczać instytucjonalnej współpracy w tej dziedzinie jedynie do stowarzyszeń kobiecych, lecz dążyć do współpracy ze stowarzyszeniami reprezentującymi mężczyzn i kobiety i działającymi na rzecz równości płci;
16. nalega, aby Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzna rozpoczął niezwłocznie pełną działalność i aby opracowano wszystkie niezbędne wskaźniki dotyczące płci, aby kwestia równości płci mogła być monitorowana we wszystkich dziedzinach; nalega na konieczność regularnego uaktualniania tych wskaźników w celu spójnego zestawiania wyznaczonych celów z ich rzeczywistą realizacją;
17. uważa, że przy dokonywaniu oceny skutków społecznych wynikających z wniosków Komisji i Rady dotyczących strategii politycznych należy uwzględnić skutki dla równouprawnienia;
18. nalega, żeby Komisja rozpoczęła stosowanie podejścia uwzględniającego aspekty płci podczas przygotowywania wszystkich swoich wniosków;
19. zwraca się do Komisji o ulepszenie i regularne aktualizowanie swojej strony internetowej na temat równości płci i do grupy ds. równości szans o poświęcenie przynajmniej jednego posiedzenia w roku w całości kwestiom równości płci i o utworzenie serwisu informacyjnego dla kobiet;
20. nalega na konieczność wprowadzenia przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej do ich wewnętrznego funkcjonowania mechanizmu ścisłej koordynacji umożliwiającego stałe monitorowanie polityki równouprawnienia i równości szans dla kobiet i mężczyzn w najróżniejszych dziedzinach; domaga się, by w rocznym sprawozdaniu w sprawie równości każda dyrekcja generalna poświęciła jeden rozdział temat sytuacji w zakresie równości w swojej dziedzinie kompetencji;
21. wzywa wysoką przedstawiciel do zagwarantowania równości płci podczas tworzenia Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz do sporządzenia planu działania w celu zagwarantowania równowagi płci w delegacjach UE, w tym najwyższego szczebla; wzywa Radę i Komisję do utworzenia stanowiska europejskiego przedstawiciela kobiet, zgodnie z wnioskiem Parlamentu Europejskiego wyrażonym już w marcu 2008 r., w celu poświęcenia szczególnej uwagi pozycji kobiet w kontekście polityki zewnętrznej UE, a także wzywa do strukturalnego wcielenia problematyki płci do ESDZ; wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do aktywnego promowania i wspierania umocnienia udziału kobiet w stosunkach dwu- i wielostronnych z państwami i organizacjami spoza Unii;
22. wzywa wysoką przedstawiciel do zagwarantowania włączenia perspektywy płci do wszystkich obszarów polityki, programów i projektów współpracy na rzecz rozwoju, programów oraz podkreśla znaczenie wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1325 do działań zewnętrznych UE;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

23. podkreśla znaczenie polityki uwzględniania w sposób zintegrowany kwestii równości płci w różnych dziedzinach, w szczególności w dziedzinie gospodarczej, finansowej, handlowej, społecznej i budżetowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania upowszechniania i wymiany dobrej praktyki w celu zachęcania do ich uwzględniania przy opracowywaniu kierunków polityki;
24. uważa za konieczne opracowanie przez Komisję i państwa członkowskie instrumentów szkolenia i wdrażania, które umożliwią wszystkim zainteresowanym uwzględnienie perspektywy opartej na równych szansach dla kobiet i mężczyzn w dziedzinach swoich kompetencji, łącznie z oceną szczególnego wpływu polityki na kobiety i mężczyzn;
25. uważa, że w kontekście strategii i planów związanych z odnową gospodarczą ważne jest przyjęcie wzorcowych środków sektorowych wspierających specjalne cykle kształcenia i szkolenia mające na celu wprowadzanie dziewcząt i kobiet na rynek pracy w strategicznych dla rozwoju sektorach, na stanowiska wymagające wysokich kwalifikacji technologicznych i naukowych;
26. kładzie nacisk na znaczenie opracowania wskaźników ilościowych i jakościowych oraz zgromadzenia danych statystycznych z podziałem na płeć, które będą wiarygodne, porównywalne i dostępne w razie potrzeby, do wykorzystania przy monitorowaniu stosowania zasady włączania perspektywy płci do wszystkich dziedzin polityki;
27. wzywa Eurostat do opracowania wskaźników umożliwiających pomiar zaangażowania mężczyzn i kobiet w działalność wolontariacką, żeby pokazać w ten sposób wkład kobiet i mężczyzn w spójność społeczną;
28. kładzie nacisk na fakt, że konieczna jest poprawa koordynacji w celu realizowania celów polityki równości we wszystkich instytucjach, zarówno UE, jak i państw członkowskich, oraz że konieczne są konkretne jednakowe metody integracji, takie jak budżet uwzględniający płeć czy włączanie analizy dotyczącej płci do projektowania, planowania, wykonywania i kontynuowania polityki publicznej;
29. nalega wobec Komisji i państw członkowskich na potrzebę podwójnej strategii, uwzględniającej w sposób zintegrowany kwestie równości płci oraz kontynuującą szczegółowe działania, w tym działania legislacyjne, działania w ramach linii i środków budżetowych, przy jednoczesnym prowadzeniu działań monitorujących i kontrolnych w celu zapewnienia jej realizacji; zwraca uwagę, że plan działania powinien uwzględniać krótko- i długoterminowe cele jakościowe i ilościowe, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym;
30. zwraca się do Komisji, Rady i państw członkowskich o przyjęcie koniecznych środków w celu stosowania włączania perspektywy płci do wszystkich wspólnotowych strategii politycznych i o dokonanie przeglądu obowiązujących przepisów, aby dopilnować właściwego stosowania równości płci oraz umożliwić przyjęcie środków pozytywnej dyskryminacji, tam gdzie zajdzie taka potrzeba;
31. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji w odniesieniu do zasad platformy działania z Pekinu w dziedzinie promowania budżetowania pod kątem płci; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia starań na rzecz systematycznego przeglądu korzyści odniesionych przez kobiety z wydatków sektora publicznego oraz do dostosowania środków budżetowych w celu zagwarantowania dobrego dostępu do wydatków sektora publicznego, zarówno na zwiększenie zdolności produkcyjnej, jak i zaspokojenie potrzeb społecznych; wzywa również do przydzielenia wystarczających środków, w tym środków przeznaczonych na analizę wpływu z podziałem na płcie;
32. wzywa Komisję do monitorowania przestrzegania przez państwa członkowskie dyrektyw o niedyskryminacji i środków dotyczących płci oraz do podjęcia aktywnych działań, w tym wszczęcia postępowania o naruszenie, w przypadku ich nieprzestrzegania;
33. zwraca się o zmianę rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), aby umożliwić, podobnie jak w przypadku Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), realizację pozytywnych działań na rzecz kobiet w przyszłym okresie programowania 2014-2020, co było wykonalne we wcześniejszych okresach, ale nie w obecnym, i co będzie miało korzystny wpływ na zatrudnienie kobiet w obszarach wiejskich;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

34. podkreśla, że niezbędne jest, aby komisje i delegacje parlamentarne w Parlamencie Europejskim również kładły szczególny nacisk na kwestie dotyczące płci oraz zagwarantowały, że kobiety są dostatecznie reprezentowane na odpowiedzialnych stanowiskach w tych komisjach i delegacjach, a także zwraca uwagę na ważne dokonania Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równouprawnienia w Parlamencie Europejskim;

35. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje działalność prowadzoną przez posłów do Parlamentu Europejskiego odpowiedzialnych za uwzględnianie aspektu płci w polityce, którzy dążą do doprowadzenia do sytuacji, w której bierze się pod uwagę perspektywę płci przy formułowaniu i rozwoju wszelkich polityk w ich poszczególnych komisjach;

36. wzywa Prezydium Parlamentu Europejskiego i Komisję do wzmożenia wysiłków prowadzących do zwiększenia liczby kobiet na wyższych stanowiskach wśród swojego personelu; wzywa Komisję do opracowania mechanizmu zapewniającego parytet w kolegium komisarzy podczas następczej kadencji;

37. podkreśla, że należy unikać sytuacji, w której obecny kryzys finansowy i gospodarczy oraz przyszłe propozycje gospodarcze zaprzepaściłyby rezultaty osiągnięte w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn oraz w której recesja służyłaby jako pretekst, jak to się dzieje w niektórych państwach członkowskich, do ograniczania działań dotyczących równości płci, co w dłuższej perspektywie miałyby negatywny wpływ na wzrost zatrudnienia w Unii Europejskiej, wysokość podatków, wskaźnik urodzeń, a także promowanie równości kobiet i mężczyzn;

38. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi dokonała przeglądu polityki służącej godzeniu życia rodzinnego z zawodowym pod kątem zagwarantowania, że koszty związane z macierzyństwem i ojcostwem nie będą ponoszone przez przedsiębiorstwa, lecz przez społeczność, co będzie miało na celu likwidację dyskryminacyjnych zachowań w przedsiębiorstwach i wspieranie przyszłości demograficznej;

39. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że konieczne jest podjęcie pozytywnych działań na rzecz kobiet i mężczyzn, w szczególności mających na celu ułatwienie im powrotu do pracy po okresie poświęconym rodzinie (wychowywanie dzieci lub opieka nad chorym lub niepełnosprawnym krewnym), poprzez sprzyjanie strategiom politycznym na rzecz (ponownego) włączenia się w rynek pracy, aby umożliwić im odzyskanie niezależności finansowej;

40. wzywa Komisję do kontynuowania inicjatyw mających na celu uznanie sektora gospodarki nieformalnej oraz do liczbowego oszacowania wartości „ekonomii życia” zgodnie z podejściem uwzględniającym aspekty płci, jak proponuje to zapoczątkowany przez Komisję projekt „Nie tylko PIB”;

41. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia socjalnego kobietom i mężczyznom zajmującym się chorymi, starszymi lub niepełnosprawnymi krewnymi, a także zaawansowanym wiekowo kobietom otrzymującym wyjątkowo niskie emerytury;

Dziedziny polityczne – cele

42. podkreśla wagę kontynuowania analizy platformy pekińskiej (Pekin + 15) przeprowadzonej podczas prezydentury szwedzkiej, tak aby nie tylko rozwijać odpowiednie wskaźniki, ale również określić cele i podjąć niezbędne działania w dwunastu przewidzianych tam dziedzinach;

43. zachęca Komisję do opublikowania analizy wpływu dotyczącej konsekwencji, zwłaszcza budżetowych, uruchomienia procesów uwzględniania aspektów związanych z płcią oraz umożliwiającej dokonanie oceny ich celowości, skuteczności, trwałości i użyteczności w kategoriach stosunku kosztów do otrzymanej wartości dodanej, jak ma to zresztą miejsce w przypadku każdej innej dziedziny polityki europejskiej;

44. zwraca uwagę na fakt, że konieczna jest poprawa systemów współpracy i uczestnictwa organizacji kobiecych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w ogóle w procesach uwzględniania perspektywy płci;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

45. uważa, że jednym z priorytetów powinna być walka ze ubóstwem poprzez zmianę polityki makroekonomicznej, pieniężnej, społecznej i pracy, powodującej to ubóstwo, w celu zapewnienia sprawiedliwego traktowania kobiet na planie gospodarczym i społecznym, przez ponowne rozważenie metod określania wskaźnika ubóstwa, rozwój strategii promujących sprawiedliwy podział dochodów, gwarantujących godziwe minimalne wynagrodzenie, zarobki i emerytury, tworzących więcej wysokiej jakości miejsc pracy dla kobiet, które zagwarantują im odpowiednie prawa pracownicze, zapewniających dostęp do wysokiej jakości usług publicznych dla wszystkich kobiet i dziewcząt, podwyższających poziom opieki społecznej i odpowiednich usług lokalnych, takich jak żłobki, przedszkola, świetlice i domy kultury oferujące zajęcia w czasie wolnym i udzielające wsparcia rodzinom, „ośrodki międzypokoleniowe”, do których dostęp będą miały wszystkie kobiety, mężczyźni, dzieci i osoby starsze, ze szczególnym uwzględnieniem pomocy dla samotnych starszych kobiet;

46. podkreśla, że kobiety najuboższe powinny być brane pod uwagę jako główne partnerki przy opracowywaniu, realizacji i ocenie polityki równych szans; zachęca w związku z tym Unię do zwrócenia szczególnej uwagi na opracowanie i realizację programów związanych z Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem, Europejskim Rokiem Wolontariatu i ogólnie ze strategią Europa 2020 w tym zakresie;

47. kładzie nacisk na pozytywny wpływ równości między mężczyznami i kobietami na wzrost gospodarczy; zwraca w związku z tym uwagę na fakt, że niektóre badania szacują, że gdyby wskaźniki zatrudnienia, zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin i produktywności kobiet były podobne jak w przypadku mężczyzn, PKB wzrosłoby o 30 %;

48. zachęca państwa członkowskie do przeanalizowania środków antykryzysowych i strategii na rzecz wychodzenia z kryzysu z punktu widzenia równości mężczyzn i kobiet;

49. wzywa Komisję do wyeliminowania różnic w wymienionych dziedzinach, aby zagwarantować taki sam poziom ochrony prawnej przed dyskryminacją ze względu na płeć jak przed dyskryminacją ze względu na rasę oraz zwiększyć ochronę prawną i dostęp do środków odwoławczych dla ofiar wielorakiej dyskryminacji;

50. kładzie nacisk na konieczność zastosowania pilnych środków do walki z dyskryminacją w zakresie płac, czy to poprzez zmianę istniejącej dyrektywy, czy opracowanie wieloetapowych planów sektorowych z precyzyjnie wyznaczonymi celami, takimi jak zmniejszenie różnic płacowych do 0-5 % w 2020 r., tak aby wyeliminować dyskryminację bezpośrednią i pośrednią, czy też poprzez wspieranie układów zbiorowych, kształcenie doradców ds. równości, zajęcie się nierównym podziałem bezpłatnej pracy między mężczyznami i kobietami oraz opracowanie planów dotyczących równości w przedsiębiorstwach i innych miejscach pracy; uważa, że przejrzysta struktura płac powinna być standardową praktyką, aby wzmocnić pozycje negocjacyjne kobiet pracujących;

51. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że zatrudnienie kobiet w UE jest bliskie celu 60 % do 2010 r., ale podkreśla konieczność wyznaczenia bardziej ambitnego celu 75 % w 2020 r.;

52. domaga się przyjęcia przez Radę, Komisję i państwa członkowskie konkretnych środków zmierzających do poprawy sytuacji szczególnie narażonych grup; do takich środków należą m.in. niezależny status dla imigrantek stojących w obliczu przemocy domowej, indywidualne uprawnienia emerytalne dla kobiet niepracujących lub mających niewielki udział w rynku pracy oraz kampanie uświadamiające na temat dyskryminacji osób transseksualnych i poprawa ich dostępu do środków odwoławczych;

53. podkreśla znaczenie negocjacji i układów zbiorowych w zwalczaniu dyskryminacji kobiet, szczególnie w zakresie dostępu do zatrudnienia, wynagrodzenia, warunków pracy, rozwoju kariery i szkoleń;

54. zachęca instytucje publiczne i prywatne do wprowadzenia w ich regulaminach wewnętrznych planów na rzecz równości, do przedstawienia w nich precyzyjnych celów krótko-, średnio- i długoterminowych oraz do sporządzania rocznych bilansów ich praktycznej realizacji;

55. ubolewa nad słabą reprezentacją kobiet przy podejmowaniu decyzji, zarówno w świecie biznesu, jak i w procesach demokratycznych i kładzie nacisk na konieczność podjęcia bardziej ambitnych kroków w celu zwiększenia udziału kobiet w zarządach przedsiębiorstw i w lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich instytucjach publicznych;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

56. domaga się intensywniejszego działania, większego uczulania i większej kontroli miejsc pracy w celu zagwarantowania kobietom lepszych warunków pracy poprzez zwracanie większej uwagi na godziny pracy, poszanowanie praw macierzyńskich i ojcowskich, godzenie pracy z życiem rodzinnym, oraz wzywa do podwyższenia i wypłacania całej kwoty należnej z tytułu urlopów macierzyńskich, do wprowadzenia z jednej strony urlopów rodzicielskich, a z drugiej strony płatnego urlopu ojcowskiego, a także do wprowadzenia urlopu rodzinnego przeznaczonego na opiekę nad zależnymi krewnymi, środków zwalczania stereotypów związanych z płcią w podziale pracy i opieki oraz do walki z działaniami, które mogą ograniczyć te prawa;

57. podkreśla w związku z tym konieczność mierzenia, poświadczania i nagradzania tzw. odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, w pełni uwzględniającej wśród wymogów równouprawnienie płci; podkreśla, że można by to osiągnąć poprzez przyjęcie elastycznych modeli organizacyjnych, opartych na wykonywaniu pracy ukierunkowanej na cele i niezwiązanej z fizyczną obecnością, w których wszyscy pracownicy niezależnie od płci mogą się rozwijać zawodowo i ewoluować w kategoriach wynagrodzenia oraz kariery zgodnie z własnymi zdolnościami i kwalifikacjami, uwzględniając wymogi społeczne wynikające z konieczności zapewnienia opieki nad dziećmi i bliskimi w kontekście przyjaznych dla rodziny usług i organizacji pracy;

58. kładzie nacisk na konieczność pogodzenia życia osobistego, rodzinnego i zawodowego, wprowadzając w praktyce środki kierowane w tym samym stopniu do mężczyzn i kobiet, środki które promują równy podział obowiązków i uwzględniają fakt, że dotychczas mężczyźni są mniej skłonni do korzystania z możliwości i zalet urlopów ojcowskich;

59. podkreśla konieczność popierania inicjatyw mających na celu rozwijanie i realizację na szczeblu przedsiębiorstwa działań pozytywnych oraz polityki w zakresie zasobów ludzkich ukierunkowanych na propagowanie równości płci, ze szczególnym naciskiem na szkoleniową i podnoszącą świadomość działalność na rzecz upowszechniania, przekazywania i przejmowania udanych praktyk przez organizacje i przedsiębiorstwa;

60. uważa, że ważne jest zgłębienie kwestii opracowania metody analizy funkcji, która mogłaby zagwarantować kobietom prawo do wynagrodzenia jednakowego z mężczyznami, umożliwić pełny rozwój jednostek i zawodów i która jednocześnie podnosiłaby pracę do rangi elementu strukturalizującego, zwiększającego wydajność, konkurencyjność i jakość przedsiębiorstw, a także polepszającego warunki życia zarówno pracowników, jak i pracowników;

61. kładzie nacisk na konieczność zwiększenia dyspozycyjności, jakości i dostępności usług opieki nad dziećmi i osobami niesamodzielnymi, gwarantując pokrywanie się dostępności tych usług z godzinami pracy mężczyzn i kobiet zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin;

62. wskazuje, że usługi opieki nad nieletnimi i osobami niesamodzielnymi stanowią ważne źródło tworzenia miejsc pracy, które mogłyby zająć kobiety starsze, wśród których stopa zatrudnienia jest jedną z najniższych;

63. uważa, że należy zapewnić wysokiej jakości usługi opieki po przystępnej cenie nad co najmniej 50 % dzieci poniżej 3 roku życia oraz objąć kształceniem dzieci w wieku od lat 3 do wieku obowiązkowego kształcenia;

64. popiera politykę i działania, które eliminują przemoc wobec kobiet we wszystkich dziedzinach, jednocześnie wspierając prawa kobiet jako prawa człowieka, zwalczając stereotypy związane z płcią i wszelkiego typu dyskryminację w społeczeństwie i rodzinie, włącznie z dyskryminacją w edukacji, kształceniu, komunikacji społecznej i życiu politycznym; kładzie nacisk na rozwijanie konkretnych strategii politycznych, na rzecz równości płci, wzmocnienia pozycji kobiet i lepszego kształcenia jednostki, szczególnie poprzez kampanie uświadamiające, oraz na promowanie kształcenia się przez całe życie i szczególnych środków skierowanych do kobiet;

65. popiera wnioski Rady ds. Zatrudnienia i Polityki Społecznej na temat likwidacji przemocy wobec kobiet i podkreśla znaczenie aktualnego zobowiązania Komisji Europejskiej do prowadzenia bardziej aktywnej polityki walki z przemocą wobec kobiet; wzywa Komisję Europejską do rozpoczęcia konsultacji w sprawie dyrektywy dotyczącej zwalczania przemocy wobec kobiet, która naszkicuje między innymi starania, jakie są zobowiązane poczynić państwa członkowskie w celu zwalczania przemocy wobec kobiet;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

66. kładzie nacisk na konieczność przeprowadzenia szeroko zakrojonego sondażu, obejmującego wszystkie kraje UE i stosującego wspólne metody, tak aby określić rzeczywisty zakres problemu; wskazuje na ważną rolę w tej dziedzinie Europejskiego Obserwatorium Przemocy Wobec Kobiet, które dostarczy wysokiej jakości dane statystyczne, jako wsparcie dla działań politycznych mających na celu walkę z tą plagą społeczną;

67. podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na wyjątkowo niepewną, w porównaniu do mężczyzn, sytuację kobiet pracujących ze współmałżonkami w takich dziedzinach, jak rolnictwo, rzemiosło, handel i rybołówstwo oraz w małych przedsiębiorstwach rodzinnych, w celu ustanowienia nowych środków ochrony macierzyństwa, eliminowania dyskryminacji pośredniej, zapewnienia ochrony i opieki społecznej oraz poszanowania innych praw kobiet, włącznie z prawami kobiet prowadzących działalność na własny rachunek; wskazuje w związku z tym na znaczenie opracowania prawnej koncepcji współwłasności w celu zagwarantowania pełnego uznania praw kobiet w sektorze rolnictwa, odpowiedniej ochrony w zakresie zabezpieczenia społecznego i uznania ich pracy;

68. kładzie nacisk na znaczenie walki ze stereotypami we wszystkich sferach i na wszystkich etapach życia, ponieważ stanowią one jedną z najbardziej utrzymujących się przyczyn nierówności między mężczyznami i kobietami, wpływając na ich wybory w kwestiach edukacji, szkolenia i zatrudnienia, na podział obowiązków domowych i rodzinnych, uczestnictwo w życiu publicznym oraz udział i reprezentację na stanowiskach decyzyjnych, a także na ich wybory związane z rynkiem pracy;

69. wzywa instytucje europejskie i państwa członkowskie do położenia większego nacisku na zwalczanie wielorakiej dyskryminacji, ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz nierówności w dostępie do opieki zdrowotnej;

70. uważa za konieczne dokonanie przeglądu systemów podatkowych i zabezpieczenia socjalnego, w celu zindywidualizowania uprawnień, zagwarantowania równości emerytur i wyeliminowanie zachęt mających negatywny wpływ na obecność kobiet na rynku pracy i udział w życiu społecznym, takich jak wspólna deklaracja podatku dochodowego, czy powiązanie przekazywania pomocy na opiekę nad osobami pozostającymi na utrzymaniu z brakiem aktywności kobiet;

71. przypomina o swojej rezolucji z dnia 10 lutego 2010 r. i podkreśla znaczenie posiadania przez kobiety kontroli nad ich prawami seksualnymi i rozrodczymi;

72. podkreśla znaczenie działań zapobiegawczych mających na celu zapewnienie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego kobiet;

73. podkreśla konieczność udostępnienia procedur zmiany płci transgenderystom i zagwarantowania zwrotu kosztów w ramach publicznych systemów ubezpieczeń zdrowotnych;

74. podkreśla konieczność poświęcenia szczególnej uwagi sytuacji kobiet należących do mniejszości etnicznych, w tym imigrantkom, oraz wprowadzenia odpowiednich środków wsparcia dla nich w kontekście równości płci;

75. nalega, żeby Komisja Europejska zasięgnęła opinii Parlamentu, zwłaszcza jego Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia dotyczącej opracowywania przyszłej europejskiej karty praw kobiet;

76. uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na kwestie rozwoju, budowania pokoju i solidarności z kobietami z całego świata, przede wszystkim z ofiarami niesprawiedliwości, dyskryminacji, głodu, nędzy, handlu ludźmi i wszelkich form przemocy; podtrzymuje opinię, że stałe konsultacje z organizacjami kobiecymi, i szerzej ze społeczeństwem obywatelskim, a także współpraca z organizacjami pozarządowymi w kwestiach dotyczących polityki mającej bezpośredni lub pośredni wpływ na równość płci gwarantują szerszy konsensus społeczny;

77. kładzie nacisk na konieczność włączenia perspektywy płci i walki z przemocą na tle płci do polityki zewnętrznej i współpracy na rzecz rozwoju UE;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

78. podkreśla, że nowa strategia UE na rzecz równości płci i towarzyszące jej mechanizmy instytucjonalne muszą być ściśle związane z globalnym programem w zakresie praw kobiet; zauważa, że obejmuje to powiązanie z nową jednostką ONZ ds. równości płci i wspieranie jej, co powinno łączyć działalność polityczną i operacyjną, a także wzywa UE do dopilnowania, by udostępniono tej nowej jednostce znaczące zasoby finansowe i ludzkie pozwalające jej na prowadzenie działań w terenie, oraz by kierował nią podsekretarz generalny ONZ odpowiedzialny za równość płci;

79. dodaje, że nowa strategia UE na rzecz równości płci i towarzyszące jej mechanizmy instytucjonalne powinny wyraźnie obejmować tożsamość płciową i podnieść kwestię zwalczania dyskryminacji z powodu zmiany płci;

80. nalega na respektowanie najnowszych rezolucji Parlamentu Europejskiego z 10 lutego 2010 r., a mianowicie rezolucji w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi oraz w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej;

*

* *

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

W sprawie sportu, a w szczególności agentów zawodników

P7_TA(2010)0233

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie agentów zawodników sportowych

(2011/C 236 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. dotyczącą białej księgi Komisji Europejskiej na temat sportu ⁽²⁾,
- uwzględniając białą księgę na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 26 stycznia 2005 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając pytanie z dnia 10 marca 2010 r. skierowane do Komisji w sprawie sportu, a w szczególności agentów zawodników (O-0032/2010 – B7-0308/2010),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. przypomina, że w rezolucji z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie Parlament wezwał Komisję do wspierania działań organów zarządzających piłką nożną na rzecz uregulowania działalności agentów zawodników, jeżeli będzie to konieczne również poprzez przedłożenie wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej takich agentów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 232.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 51.

⁽³⁾ Sprawa T-193/02, Laurent Piau przeciwko Komisji (Zb.Orz. 2005, s. I-00209).